

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering ter uitvoering van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Samenvatting

Het Vlaams economisch migratiebeleid beoogt start-ups en innovatief ondernemend talent uit het buitenland soepeler aan te trekken. Het beleid introduceert een vereenvoudigde en digitale aanvraag- en behandelingsprocedure opdat ondernemend talent op een eenvoudige manier de beroepskaart kan aanvragen en verkrijgen. Daarnaast wordt er ook de nodige aandacht besteed aan het bestrijden van misbruik.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Dit ontwerp van besluit kadert binnen het beleidsveld werk en geeft uitvoering aan de doelstelling OD VI 1.5 Talent van buiten Vlaanderen aantrekken.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande ontwerp van besluit werd onderworpen aan:

- het wetgevingstechnisch en taalkundig advies met nr. 2021/248 van 18 juni 2021;
- het advies van de inspectie van Financiën van 22 juni 2021;
- het advies van de Adviescommissie Economische Migratie van de SERV van 6 september 2021;
- het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens met nr. 2021/68 van 20 juli 2021.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Rekening houdend met de krachtlijnen van de visienota *“Vlaanderen als aantrekkingspool voor start-ups en innovatief ondernemend talent.”* (VR 2020 1007 DOC.0760/1TER) voorziet dit ontwerp van besluit in:

1. een vereenvoudigde en digitale aanvraagprocedure;
2. een versterkt partnerschap met de beleidsdomeinen EWI en Buitenlandse Zaken;
3. een vereenvoudigde beroepsprocedure rekening houdend met de economische dimensie van de beroepskaart.

1. Naar een vereenvoudigde en digitale administratieve procedure

In de visienota *“Vlaanderen als aantrekkingspool voor start-ups en innovatief ondernemend talent”* (p. 7-8) staat vermeld dat de administratieve procedure wordt hervormd met de klemtoon op digitalisering, snelheid, klantgerichtheid, transparantie en efficiëntie.

De administratieve procedure wordt gedigitaliseerd en gecentraliseerd bij de dienst Economische Migratie van het departement WSE (hierna: de dienst). De dienst staat voortaan in voor de ontvangst van de aanvragen en de aflevering van de beroepskaarten aan de buitenlandse zelfstandige. De digitalisering van de aanvraagprocedure maakt dat de aanvrager op om het even welke locatie zijn aanvraag tot het verkrijgen, hernieuwen of wijzigen van een beroepskaart kan indienen. Er wordt komaf gemaakt met het (papieren) aanvraagdossier dat heden via een omweg de dienst bereikt. In de bestaande procedure wordt het dossier via de ambassade door de FOD Buitenlandse Zaken (indien de buitenlandse onderdaan zijn aanvraag indient vanuit het buitenland) of door het ondernemingsloket (wanneer betrokkene reeds legaal in België verblijft) overgemaakt aan de dienst. Ook de uitvoerende link met het ondernemingsloket wordt doorgeknipt. Tot op heden staat het ondernemingsloket in voor de afgifte van de beroepskaart aan de buitenlandse onderdaan. In de toekomst wordt de beroepskaart door de dienst zelf digitaal afgeleverd. De ambassades (en de Dienst Vreemdelingenzaken) blijven een belangrijke rol spelen bij de adviesverlening aangaande het verblijfsrechtelijk statuut van de betrokken zelfstandige.

2. Versterkt partnerschap met de beleidsdomeinen EWI en Buitenlandse Zaken

In de visienota werd reeds vermeld dat we willen evolueren naar een opbouwend partnerschap met de betrokken beleidsdomeinen (p. 14-15). Zo willen we het beleidsdomein Onderwijs informeren over de nieuwe procedure voor buitenlandse ondernemers opdat buitenlandse afgestudeerde studenten de stap zetten naar het ondernemerschap en, weliswaar goed geïnformeerd, een aanvraag kunnen indienen tot het verkrijgen van een beroepskaart.

Daarnaast beogen we een versterkt partnerschap af te sluiten met het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) en het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (FIT) gezien deze instanties in hun werking regelmatig worden geconfronteerd met buitenlandse ondernemers of investeerders. We stelden vast dat dezelfde aanvraagdossiers tot het bekomen van een beroepskaart ook bij VLAIO of FIT werden behandeld in het kader van een financieringsvraag of een vraag tot begeleiding. De dienst vormt namelijk het sluitstuk van het innovatie- investerings- en acquisitiebeleid dat FIT en VLAIO voeren.

Vertrekkende vanuit het “only once principe” kan de informatie vanuit VLAIO of FIT ook worden aangewend voor de aanvraagdossiers beroepskaarten en vice versa. Op die manier hoeft een buitenlandse ondernemer niet meerdere keren zijn ondernemingsplan of andere stukken over te maken.

3. Een vereenvoudigde beroepsprocedure rekening houdend met de economische dimensie van de beroepskaart

In het ontwerp van besluit wordt er een vereenvoudigde beroepsprocedure geïntroduceerd naar analogie met de beroepsprocedure arbeidskaarten. Gezien de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen (REOV) wordt opgeheven wegens een aantal gebreken (negatieve impact op de doorlooptijden, geen toegevoegde waarde,...), zal de beroepsprocedure voortaan enkel via de minister verlopen. Rekening houdend met de economische dimensie van de beroepskaart wordt er evenwel in een adviesverlening voorzien waarop de minister zich kan beroepen.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Dit ontwerp van besluit werd onderworpen aan:

- het wetgevingstechnisch en taalkundig advies met nr. 2021/248 van 18 juni 2021;
- het advies van de inspectie van Financiën van 22 juni 2021;
- het advies van de Adviescommissie Economische Migratie van de SERV van 6 september 2021;
- het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens met nr. 2021/68 van 20 juli 2021.

De inspectie van Financiën verleende op 22 juni 2021 een gunstig advies met uitdrukkelijke vermelding dat een begrotingsakkoord niet vereist is.

1. Het advies van de Adviescommissie voor Economische Migratie van de SERV

Op 6 september 2021 verstreekte de Adviescommissie voor Economische Migratie van de SERV haar advies over het ontwerp van besluit.

Hier wordt de wijze weergegeven of en hoe er ingegaan werd op de voorstellen uit het advies van de SERV:

1. Procedure: vraag om de doorlooptijd van 120 dagen als maximum te hanteren en de mogelijkheid tot verlenging te schrappen.

Het nieuw economisch migratiebeleid voor buitenlandse zelfstandigen beoogt een hervorming van de administratieve procedure met de klemtoon op snelheid, klantgerichtheid, transparantie en efficiëntie.

Om die reden wordt er in artikel 5, §2, eerste lid een maximale doorlooptijd geïntroduceerd die geïnspireerd is op art. 25 van het Samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap over de coördinatie van het beleid voor de toekenning van arbeidsvergunningen en

voor de toekenning van de verblijfsvergunning, alsook de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse werknemers. De Vlaamse Regering beoogt namelijk het economisch migratiebeleid van de buitenlandse zelfstandigen en de werknemers, waar mogelijk, te harmoniseren. Indien de doorlooptijd wordt verlengd, zal de aanvrager hier dan ook over geïnformeerd worden. Een verlenging kan noodzakelijk zijn bij complexe dossiers waar er bijvoorbeeld een inspectiecontrole lopende is. Om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de SERV wordt artikel 5, §2, tweede lid aangepast opdat de aanvrager bij een mogelijke verlenging van de doorlooptijd in kennis wordt gesteld van de maximale verlengingstermijn.

2. Verheldering van het concept “regionaal economische strategie”.

De SERV stelt dat artikel 10 van het ontwerpbesluit de formulering van artikel 7, tweede lid van het decreet herneemt zonder dit te verduidelijken. Er wordt gevraagd wat er onder de regionaal economische strategie wordt verstaan, aan wie advies kan worden gevraagd en wie het uiteindelijke oordeel velt.

Artikel 7, tweede lid van het decreet beroepskaarten stelt dat de zelfstandige beroepsactiviteit een economische meerwaarde biedt voor Vlaanderen als de buitenlandse onderdaan aantoonde dat de beoogde zelfstandige beroepsactiviteit een gunstig effect heeft op het bestaande economische weefsel in Vlaanderen.

Artikel 10 van het ontwerpbesluit concretiseert de notie “gunstig effect op het bestaand economisch weefsel”. Door een invulling te geven aan een regionaal economische strategie, heeft de zelfstandige beroepsactiviteit een gunstige impact op het bestaand economisch weefsel van Vlaanderen. In de memorie van toelichting wordt deze notie verduidelijkt aan de hand van een praktisch voorbeeld: *“Zo kan een buitenlandse onderdaan die een zelfstandige beroepsactiviteit wilt uitoefenen in de creatieve industrie in Antwerpen een invulling geven aan een regionaal economische strategie als dit project wordt gesteund door de stad Antwerpen ter invulling van het stedelijk economisch beleid.”*

Voor dergelijke dossiers kan de dienst Economische Migratie van het Departement Werk en Sociale Economie advies vragen aan VLAIO gezien zij met hun expertise de meest aangewezen partner zijn om te beoordelen of het project een invulling geeft aan een regionaal economische strategie. Het is uiteindelijk de verantwoordelijkheid en de bevoegdheid van de dienst Economische Migratie om het uiteindelijke oordeel te vellen.

Om tegemoet te komen aan de bemerking van de sociale partners, wordt de notie “regionaal economische strategie” verder verduidelijkt in de nota aan de Vlaamse Regering. Om na te gaan of het project een invulling geeft aan een regionaal economische strategie, worden er twee elementen onderzocht:

- 1) de dienst Economische Migratie gaat na of het project past binnen het commercieel-strategisch plan van de streek (zo'n commercieel strategisch plan is een belangrijke tool voor de ontwikkeling van een lokaal detailhandelsbeleid). Zo kan een buitenlandse onderdaan met een project in de creatieve Antwerpse industrie een invulling geven aan het commercieel strategisch plan van de stad Antwerpen;
- 2) in samenwerking met VLAIO wordt de Locatus-databank geraadpleegd. Locatus verzamelt data over winkels, winkelgebieden en winkelpassanten (Locatus.com) waardoor er met meer inzicht kan geoordeeld worden of het type activiteit op die specifieke ligging een gunstige impact heeft op de regionaal economische strategie (bv. de opstart van een biologische bakkerij in een afgelegen gebied waar er nood is aan gezonde basisvoorzieningen).

3. Beroepskaart kosteloos aanvragen en verkrijgen.

De SERV vraagt om, net zoals bij de gecombineerde vergunning en de arbeidskaart, de beroepskaart kosteloos te maken.

De Vlaamse Regering heeft besloten om niet in te gaan op dit voorstel en de kostprijs van de beroepskaart te behouden gezien deze laagdrempelig is in vergelijking met andere landen: Nederland (verblijfsvergunning voor zelfstandig ondernemer: 1.416 euro), Frankrijk (French Tech Visa: 368 euro), Verenigd Koninkrijk (Start Up Visa: 363 pond). In Vlaanderen wordt 140 euro gevraagd voor een eerste aanvraag en jaarlijks 90 euro voor de hernieuwing. Deze kostprijs dekt de administratieve behandeling van de aanvraag. Voor de behandeling van de gecombineerde vergunning wordt eveneens een retributie gevraagd door de federale overheid (366 euro).

4. Verlenging: tijdige communicatie en een vereenvoudigde administratieve procedure bij een hernieuwingsaanvraag.

De SERV vraagt dat de aanvrager tijdig (90 dagen voor het verstrijken van de beroepskaart) wordt verwittigd over de aanvraag tot een verlenging en dat hij vervolgens regelmatig een herinnering krijgt. Vervolgens hoopt de SERV dat de aanvraag op een vereenvoudigde manier zal worden verwerkt gelet op het "only once principe". De SERV verwijst hiervoor naar artikel 68, tweede lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, waarin wordt vermeld dat de stukken die ongewijzigd zijn gebleven sinds ze bezorgd zijn aan de bevoegde overheid, niet bij de aanvraag van hernieuwing moeten gevoegd worden.

Door de administratieve procedure te hervormen met de klemtoon op snelheid, klantgerichtheid, transparantie en efficiëntie onderstreept de Vlaamse Regering het belang van tijdige communicatie en een vereenvoudigde administratieve procedure bij een hernieuwingsaanvraag.

Bij de digitale uitwerking van de procedure werd de bekommernis omtrent de automatische notificaties bij een hernieuwingsaanvraag reeds meegenomen door het Departement Werk en Sociale Economie. Ook het “only once” principe werd in het ontwerpbesluit verankerd: zo bepaalt artikel 3, eerste lid van het ontwerpbesluit dat de stukken die reeds in het bezit zijn van de bevoegde overheid niet meer toegevoegd moeten worden bij de aanvraagprocedure. Dit principe is ook van toepassing op de hernieuwingsaanvragen. Voor de duidelijkheid werd art. 3, eerste lid aangepast als volgt: “*De bevoegde overheid stelt het aanvraagformulier om een beroepskaart te verkrijgen ter beschikking op haar website. Bij een aanvraag om een beroepskaart te verkrijgen of te hernieuwen voegt de aanvrager al de volgende bewijsstukken toe, tenzij de bevoegde overheid reeds over de bewijsstukken beschikt en deze ongewijzigd zijn gebleven...*”

5. Vrijstellingsgronden voor gedetacheerde buitenlandse zelfstandigen.

De SERV maakt een ernstig voorbehoud bij de twee vrijstellingsgronden voor gedetacheerde buitenlandse zelfstandigen (artikel 2, §1, tweede lid, 5° en 6° van het ontwerpbesluit). Deze vrijstellingsgronden zijn geïnspireerd op de Limosavrijstellingen voor de gedetacheerde buitenlandse zelfstandigen (art. 2, 1° en 2° KB 20 maart 2007). Gezien de Limosaverplichting enkel geldt voor de activiteiten in de sectoren bouw, vlees en schoonmaak vrezen de sociale partners dat deze vrijstellingsgronden ruimte bieden voor misbruiken gezien er geen aanknopingspunten (Limosa, toelating tot arbeid, beroepskaart) meer zijn voor deze categorieën om een controle uit te voeren.

De Vlaamse Regering stelt bij dit punt een tegenstrijdigheid vast. Daar waar de sociale partners in de eerste punctuele opmerking (*infra*; 6.1.) streven naar een uitgebreider toepassingsgebied voor de gedetacheerde buitenlandse zelfstandigen opdat ook de (onder)aannemers gebruik kunnen maken van de vrijstellingsgrond, maken ze bij dit onderdeel een ernstig voorbehoud bij de eigenlijke invoering van deze vrijstellingsgronden. De sociale partners vragen tenslotte om bij deze vrijstellingsgronden op dezelfde manier te werk te gaan als bij de gedetacheerde buitenlandse werknemers.

Vooreerst wordt opgemerkt dat dit besluit niets wijzigt aan de bestaande federale limosaverplichtingen voor zelfstandige dienstverleners. De vrijstelling van beroepskaart gedurende max. 90 dagen staat los van de eventuele limosaverplichting die op de betrokkene rust. Een dienstverrichter die instaat voor de installatie van een geleverd goed wordt gedurende maximum 90 dagen vrijgesteld van beroepskaart (gewestelijke vrijstelling). Indien deze installatie plaatsvindt in een risicosector en meer dan 8 dagen in beslag neemt, moet de dienstverrichter wel een limosa-aangifte doen (federale verplichting). Het verschil in duurtijd van vrijstelling tussen limosa en beroepskaart is redelijk te verantwoorden: de limosa-aangifte is een louter administratieve stap met een declaratief

karakter voor de dienstverrichter ('muisklik'), terwijl de aanvraag beroepskaart een volledige samenstelling van het dossier vergt, en grondige economische motivering en analyse vereist.

De vrijstellingen blijven inhoudelijk wel gebaseerd op de bestaande limosavrijstellingen voor gedetacheerde zelfstandigen, en gelden dus specifiek in kader van de initiële installatie/assemblage of het onderhoud/herstel van een geleverd goed. Deze vrijstelling ruimer interpreteren zou een algemene vrijstelling voor dienstverrichters uit derde landen betekenen, wat ongewenst is. Er wordt opgemerkt dat ook de vrijstelling voor werknemers tot deze specifieke activiteiten beperkt is. In het BVR van 7 december 2018 (BVR buitenlandse werknemers) voorziet art. 16, §2 in een gelijkaardige vrijstelling van de toelating tot arbeid voor de gedetacheerde buitenlandse werknemers die niet onderworpen zijn aan een voorafgaandelijke Limosa-aangifte. Op die manier werd reeds tegemoet gekomen aan de bezorgdheid van de sociale partners omtrent dezelfde toepassing als voor de gedetacheerde buitenlandse werknemers.

Ter info: bij deze 2 vrijstellingsgronden wordt er in het ontwerpbesluit, in tegenstelling tot art. 16, §2 BVR buitenlandse werknemers, geen kruisverwijzing gemaakt naar het KB van 20 maart 2007 gezien de overige vrijstellingsgronden van de gedetacheerde buitenlandse zelfstandigen (meer bepaald art. 2, 3°, 4°, 8° en 9° KB 20 maart 2007) gelijkaardig zijn met de bestaande vrijstellingsgrond voor zakenreizigers. Om die reden werden enkel de 2 vrijstellingsgronden in art. 2, 1° en 2° van het KB van 20 maart 2007 overgeheveld naar het ontwerpbesluit.

6. Punctuele opmerkingen.

6.1. In de definitie van gedetacheerde buitenlandse zelfstandigen expliciteren dat ook (onder)aannemers gebruik kunnen maken van de vrijstelling zonder dat zij leverancier zijn van de goederen.

Gezien de 2 vrijstellingsgronden geïnspireerd zijn op de Limosavrijstellingen werd er aan de federale collega's (RSVZ) gevraagd of ook de (onder)aannemers gevat worden in het toepassingsgebied. De RSVZ gaf aan dat de vrijstellingsgronden strikt te interpreteren zijn waardoor (onder)aannemers zich niet kunnen beroepen op deze vrijstellingsgronden. Deze strikte interpretatie wordt daarom ook gehanteerd in het ontwerpbesluit en in de nota aan de Vlaamse Regering verder verduidelijkt.

6.2. Definitie buitenlandse journalisten

De SERV vindt het ook belangrijk dat freelancers die niet verbonden zijn aan dagbladen, persagentschappen, radio- en televisiestations of verbonden zijn aan een digital only publicatie kunnen genieten van de vrijstellingsgrond in art. 2, §1, tweede lid, 2° van het ontwerpbesluit.

Teneinde het Vlaams economisch migratiebeleid zoveel mogelijk te uniformiseren, werd de vrijstellingsgrond van de buitenlandse zelfstandige journalisten in lijn gebracht met art. 16, §1, 3° van het BVR buitenlandse werknemers. Om ook aan de hiervoor vermelde freelancers de kans te geven om prestaties te verrichten voor korte duur, komt de Vlaamse Regering tegemoet aan de bemerking van de SERV door de vrijstellingsgrond te verruimen tot alle buitenlandse journalisten die in het kader van hun beroep voor een korte duurtijd prestaties komen verrichten. De Dienst Economische Migratie zal evenwel steeds een toetsing uitvoeren of de aanvraag effectief dient om een activiteit als journalist uit te oefenen.

6.3. Een beperkte invulling van het ondernemingsplan voor dienstverleners die een welomschreven opdracht in Vlaanderen uitvoeren.

De sociale partners vragen om ook in het nieuw beleid de nodige flexibiliteit aan de dag te leggen voor dienstverleners die een welomschreven opdracht in Vlaanderen uitvoeren. Een beperkte invulling van het ondernemingsplan is wenselijk opdat zij op een eenvoudige manier hun aanvraagdossier kunnen indienen.

De Vlaamse Regering erkent de bezorgdheid van de sociale partners om de nodige flexibiliteit aan de dag te leggen voor o.m. dienstverleners die een welomschreven opdracht in Vlaanderen uitvoeren. Er zijn ook andere beroepen die op zelfstandige basis worden uitgeoefend die een sterk vereenvoudigd ondernemingsplan voorleggen (bv. leerkrachten). Een vereenvoudigd ondernemingsplan is voldoende opdat de dienst een zicht krijgt op het project. Deze bekommernis wordt geïmplementeerd in de operationele digitale procedure.

6.4. Advisering tijdens de aanvraag- en de beroepsprocedure

De SERV vindt het aangewezen dat er bij de adviesverlening bij de aanvraag- en de beroepsprocedure niet tweemaal dezelfde experts worden bevroegd.

De Vlaamse Regering neemt deze bezorgdheid mee. Er wordt een samenwerkingsprotocol afgesloten met de experts waarin de verschillende modaliteiten worden bepaald over de adviesverlening.

6.5. Een facultatieve weigeringsgrond indien de kredietwaardigheid (art. 12, 5° uitvoeringsbesluit) van de aanvrager of de ondernemer ongunstig is.

De SERV vraagt om deze weigeringsgrond facultatief te formuleren gezien de kans reëel is dat meerdere ondernemers geen lening kunnen verkrijgen bij de bank.

Gelet op deze terechte bekommernis, wordt deze weigeringsgrond verplaatst naar het tweede lid van artikel 12 (de facultatieve weigeringsgronden).

6.6. De hernieuwingsaanvraag weigeren indien de betrokkene zich niet houdt aan de fiscale- en sociaalrechtelijke regelgeving (art. 13, 8° uitvoeringsbesluit).

De SERV vraagt om de intrekingsgrond in art. 13, 8° ook op te nemen in de verplichte weigeringsgronden opdat ook een hernieuwingsaanvraag wordt geweigerd indien de betrokkene zich niet houdt aan de fiscale- en sociaalrechtelijke regelgeving.

Gelet op deze terechte bekommernis, wordt de rechtsgrond ook overgenomen in art. 12, eerste lid, 5°.

2. Het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens met nr. 2021/68 van 20 juli 2021.

Op 20 juli 2021 heeft de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens advies uitgebracht met betrekking tot het ontwerpbesluit. Hierna worden de opmerkingen van de Vlaamse Toezichtcommissie punctueel beantwoordt.

1. Hoofdstuk 2 (vrijstellingen): vermelden dat de persoonsgegevens enkel worden verwerkt in het kader van controles en dat de gegevens niet systematisch worden verzameld.

Deze bemerking werd opgenomen in art. 2 van de nota aan de Vlaamse Regering.

2. De inhoud van het aanvraagformulier (art. 3, eerste lid) wordt niet vastgelegd in het ontwerpbesluit.

In art. 10, tweede lid van het decreet wordt de inhoud van het aanvraagformulier vastgelegd:

“Het formulier bevat de volgende gegevens:

1° de persoonlijke gegevens en de verblijfsrechtelijke situatie van de buitenlandse onderdaan;

2° de gegevens en de details van de zelfstandige beroepsactiviteit;

3° de datum en de handtekening van de buitenlandse onderdaan.”

3. Bewijsstukken die persoonsgegevens bevatten (art. 3, tweede lid) in de mate van het mogelijke niet dupliceren maar in de plaats daarvan toegang tot de informatie bieden en eventueel werken met authentieke gegevensbronnen. Daarnaast is er ook het advies om de formulering “tenzij de stukken in het bezit zijn van de bevoegde overheid” te herformuleren gezien “in het bezit zijn” beperkter is dan het opvraagbaar zijn bij een andere overheid.

De Vlaamse Regering onderstreept het belang om te werken met authentieke gegevensbronnen. Bij de operationele uitwerking van het nieuw beleid wordt hiermee rekening gehouden. De zinsnede “tenzij de stukken in het bezit zijn van de bevoegde overheid” werd in lijn gebracht met art. 68,

tweede lid BVR buitenlandse werknemers. Als de bevoegde overheid reeds over de bewijsstukken beschikt en deze ongewijzigd zijn gebleven is het, omwille van het “only once” principe, niet nodig om deze bewijsstukken opnieuw toe te voegen aan het aanvraagdossier.

4. Hoofdstuk 6 (weigering en intrekking).

Het is niet duidelijk of de beroepskaart wordt geweigerd (art. 12) op basis van vaststellingen van de bevoegde overheid of op basis van opvragingen bij andere overheden.

De intrekkinggronden (art. 13) verwijzen naar sancties uitgesproken in andere wetgeving die gevoelige informatie bevat (art. 10 AVG). Deze categorie van persoonsgegevens behoeft strengere beveiligingsmaatregelen.

De weigerings- en intrekkinggronden zijn ingevoerd opdat de bevoegde overheid maatregelen kan nemen op basis van diens vaststellingen. De vaststellingen van de overheid kunnen gevoed worden door opvragingen bij andere overheden maar dat is niet noodzakelijk het geval.

Gezien art. 13 verwijst naar sanctiebepalingen die gevoelige informatie bevatten, wordt aan deze opmerking tegemoet gekomen door het toepassingsgebied van art. 16 uit te breiden naar hoofdstuk 6.

5. Hoofdstuk 7 (beroepsprocedure): aanvullingen opdat deze gegevensverwerking ook wordt vervat in het ontwerpbesluit.

Het toepassingsgebied van art. 16 werd uitgebreid naar de beroepsprocedure (hoofdstuk 7).

6. Hoofdstuk 8: bepalingen over de gegevensverwerking

6.1. Art. 16: bij de gegevensverwerking moet ook rekening gehouden worden met controle en sanctionering.

Het toepassingsgebied van art. 16 werd uitgebreid naar hoofdstuk 8 van het decreet over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen (advies, toezicht en sancties)

6.2. Art. 17: de entiteit aanduiden die de categorieën van persoonsgegevens verwerkt.

Art. 17, eerste lid werd aangevuld: het is de bevoegde overheid die deze categorieën van persoonsgegevens verwerkt.

6.3. Art. 18. Ook rekening houden met art. 8 van het e-gov decreet van 18 juli 2008 dat aan Vlaamse instanties de verplichting oplegt om protocollen af te sluiten voor de mededeling van persoonsgegevens aan andere overheden.

Voor de adviesverlening als bedoeld in art. 6 (aanvraagprocedure) en art. 14 (beroepsprocedure) sluit de bevoegde overheid een samenwerkingsprotocol af met de betrokken instanties als bedoeld in art. 18, eerste lid, 2° tot en met 7°. Bij de opmaak van dit samenwerkingsprotocol zal ook rekening gehouden worden met art. 8 van het e-gov decreet van 18 juli 2008.

7. Persoonsgegevens moeten juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd conform art. 5, 1, d) AVG.

De VTC adviseert om deze bepaling op te nemen in het uitvoeringsbesluit. Deze bepaling wordt opgenomen in de artikelen 17 en 18 van de nota aan de Vlaamse Regering.

8. Rechten van de betrokkenen en transparantie

De VTC adviseert om het uitvoeringsbesluit aan te vullen met de bepalingen als vermeld in art. 12 AVG opdat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van zijn gegevens en het voor hen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

Deze aanvulling wordt opgenomen in de nota aan de Vlaamse Regering (Hoofdstuk 8 – inleiding).

C. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Definities

Artikel 1

Dit artikel bevat een aantal definities.

Hoofdstuk 2. Vrijstellingen

Artikel 2

I. Situering

Bepaalde categorieën van buitenlandse onderdanen zijn vrijgesteld van de verplichting om houder te zijn van een beroepskaart.

Een aantal vrijstellingsgronden zijn geïnspireerd op het koninklijk besluit van 3 februari 2003 tot vrijstelling van bepaalde categorieën van vreemdelingen van de verplichting houder te zijn van een beroepskaart voor de uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit (hierna: KB 3 februari 2003): met name art. 1, 6° t.e.m. 12°.

Sinds de zesde staatshervorming werden de bevoegdheden inzake economische migratie deels overgeheveld naar de gewesten. Voor wat betreft de buitenlandse zelfstandigen betekent dit dat de gewesten bevoegd zijn geworden voor deze materie met inbegrip van de hiermee verbonden vrijstellingen. De vrijstellingen die betrekking hebben op de specifieke verblijfssituatie van de

betrokkene zijn echter federale bevoegdheid gebleven (FOD Economie) (art. 6, §1, IX, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de hervorming der instellingen).

De memorie van toelichting van de bijzondere wet met betrekking tot de Zesde Staatshervorming stelt het volgende:

“Wat de beroepskaarten betreft, worden de gewesten in elk geval bevoegd voor de aangelegenheden die geregeld worden in de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen en de volgende desbetreffende uitvoeringsbesluiten :

– het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 houdende uitvoering van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen;
– het koninklijk besluit van 3 februari 2003 tot vrijstelling van bepaalde categorieën van vreemdelingen van de verplichting houder te zijn van een beroepskaart voor de uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit, met uitzondering van artikel 1, 1° tot 4°.”

(Memorie van Toelichting, Voorstel van bijzondere wet met betrekking tot de Zesde Staatshervorming, Senaat, zitting 2012- 2013, p. 110)

Op basis van de huidige bevoegdheidsverdeling zijn de vrijstellingsgronden vervat in art. 1, 1° t.e.m. 5° van het KB 3 februari 2003 een federale bevoegdheid gezien de link met de specifieke verblijfssituatie en niet met de aard van de zelfstandige beroepsactiviteit.¹

II. Bespreking van de vrijstellingsgronden

Het eerste lid van de eerste paragraaf bevat een aantal definities.

Het tweede lid van de eerste paragraaf stelt de categorieën van buitenlandse onderdanen vrij van beroepskaart op voorwaarde dat:

-ze wettig in België verblijven;

-de prestaties beperkt zijn tot maximaal negentig dagen binnen een periode van honderdtachtig dagen, berekend overeenkomstig de federale Schengenregels.

1° de zakenreizigers: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 1, 6° KB 3 februari 2003 maar bevat een aantal versoepelingen:

-bij een deelname aan salons, beurzen en tentoonstellingen kunnen er voortaan ook diensten worden voorgesteld en verkocht terwijl dit voordien beperkt werd tot het voorstellen en verkopen van producten;

-er worden 2 bijkomende activiteiten geïntroduceerd: de zakenreiziger kan voortaan ook vergaderingen met getuigen en experts bijwonen/organiseren en opleidingen geven/volgen (art. 2, eerste lid, §1, 3°, e) en art. 2, eerste lid, §1, f));

-de activiteit vermeld in art. 2, eerste lid, §1, 3°, d), 3) (de deelname aan conferenties) is geïnspireerd op art. 1, 7° KB 3 februari 2003 (het geven van conferenties) maar is ruimer geformuleerd.

2° de journalisten: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 1, 8° KB 3 februari 2003. De Dienst Economische Migratie zal evenwel steeds een toetsing uitvoeren of de aanvraag effectief dient om een activiteit als journalist uit te oefenen.

3° de artiesten en, in voorkomend geval, hun zelfstandige begeleiders: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 1, 10° KB 3 februari 2003. Het bevat echter een verstrenging: als de zelfstandige

¹ Hoewel dit in de Memorie van Toelichting van de bijzondere wet wordt beperkt tot art. 1° t.e.m. 4°. Dit komt omdat de vrijstellingsgrond vervat in art. 1, 5° KB 3 februari 2003 niet expliciet verwijst naar de verblijfsrechtelijke situatie van de buitenlandse onderdaan terwijl dit in de praktijk wel zo wordt geïnterpreteerd door de overheden. De FOD Economie en de gewesten zijn van oordeel dat dit eveneens een federale vrijstellingsgrond is. Een buitenlandse onderdaan die niet over een wettig verblijf beschikt, kan zich immers niet beroepen op deze vrijstellingsgrond teneinde zijn echtgenoot of echtgenote bij te staan of te vervangen in de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteit. Deze bevoegdheidsafbakening werd op 1 juli 2020 bevestigd door de FOD Economie en de gewesten.

begeleiders zich willen beroepen op deze vrijstellingsgrond, dan dienen zij voortaan te motiveren dat hun aanwezigheid vereist is in functie van de activiteiten van de buitenlandse artiest(en).

4° de sportlui en, in voorkomend geval, hun zelfstandige begeleiders: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 1, 9° KB 3 februari 2003. Het bevat echter een verstrenging: als de zelfstandige begeleiders zich willen beroepen op deze vrijstellingsgrond, dan dienen zij voortaan te motiveren dat hun aanwezigheid vereist is in functie van de activiteiten van de buitenlandse sporter(s).

5° de gedetacheerde zelfstandige voor de initiële assemblage en/of de eerste installatie van een goed: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 2, 1° van het KB van 20 maart 2007 tot uitvoering van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006 tot voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen. De vrijstellingsgrond is ruimer geformuleerd gezien deze categorie voor een langere periode (m.n. maximaal negentig dagen binnen een periode van honderdtachtig dagen) is vrijgesteld van beroepskaart i.t.t. de vrijstelling van Limosamelding die beperkt is tot 8 dagen. De vrijstellingsgrond is enkel van toepassing op de zelfstandigen die het goed leveren. (Onder)aannemers kunnen geen gebruik maken van deze vrijstellingsgrond.

6° de gedetacheerde zelfstandige om dringende onderhoudswerken of dringende reparatiewerken uit te voeren: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 2, 2° van het KB van 20 maart 2007 tot uitvoering van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006 tot voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen. De vrijstellingsgrond is ruimer geformuleerd gezien deze categorie voor een langere periode (m.n. maximaal negentig dagen binnen een periode van honderdtachtig dagen) is vrijgesteld van beroepskaart i.t.t. de vrijstelling van Limosamelding die beperkt is tot 5 dagen per kalendermaand. De vrijstellingsgrond is enkel van toepassing op de zelfstandigen die het goed leveren. (Onder)aannemers kunnen geen gebruik maken van deze vrijstellingsgrond.

De tweede paragraaf van dit artikel stelt de categorieën van buitenlandse onderdanen vrij van beroepskaart op voorwaarde dat ze wettig in België verblijven.

1° de studenten: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 9 van het koninklijk besluit van 2 september 2018 houdende de uitvoering van de wet van 9 mei 2018 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden.

2° houders van een universitair diploma die verplichte stages vervullen om een vervolgdiploma te behalen: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 17, 9° van het BVR 7 december 2018. In tegenstelling tot de buitenlandse werknemers, zijn deze categorieën van buitenlandse zelfstandigen vrijgesteld van beroepskaart op voorwaarde dat ze 1) houder zijn van een universitair diploma, 2) ten behoeve van hun studies in België een verplichte stage vervullen in België om 3) een vervolgdiploma te behalen. Het gaat hier o.m. over de stagiairs-architecten en de stagiairs-tandartsen.

3° stages in het kader van ontwikkelingssamenwerking of van uitwisselingsprogramma's: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 1, 12° van het koninklijk besluit van 3 februari 2003.

4° advocaten en stagiairs-advocaten: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 3 van het koninklijk besluit van 24 augustus 1970 tot invoering van een afwijking van de voorwaarde van nationaliteit gesteld bij artikel 428 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het voeren van de titel en de uitoefening van het beroep van advocaat.

5° de zelfstandige dienstverrichters: deze vrijstellingsgrond is geïnspireerd op art. 16, §1, 7° van het BVR 7 december 2018.

De rechtsgrond van deze vrijstelling is terug te vinden in:

- art. 56-57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

- richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt;
- het decreet van 25 juni 2010 tot gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.

Opdat de zelfstandige dienstverrichters vrijgesteld worden van een beroepskaart, dienen ze aan een aantal voorwaarden te voldoen:

- a) zij beschikken over een recht op verblijf of een verblijfsvergunning van meer dan drie maanden in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of in de Zwitserse bondstaat;
- b) zij zijn op een rechtsgeldige wijze actief als zelfstandige. Dit houdt onder meer in dat zij over een rechtsgeldige vergunning beschikken en ook op een rechtsgeldige manier zijn aangesloten als zelfstandige (indien zij geen A1 formulier kunnen voorleggen of een vervalst A1 formulier voorleggen, dan kunnen ze geen beroep doen op deze vrijstellingsgrond). De vergunning is bovendien ten minste geldig voor de duur van de prestaties in België;
- c) tenslotte beschikken zij ook over een paspoort en een verblijfsvergunning waarvan de geldigheidsduur minstens gelijkwaardig is aan de duur van de dienstverlening opdat hun terugkeer naar hun land van oorsprong/verblijf gegarandeerd kan worden.

De persoonsgegevens die voortvloeien uit dit hoofdstuk worden enkel verwerkt in het kader van controles en worden niet systematisch verzameld.

Hoofdstuk 3. De aanvraagprocedure

Artikel 3

Het eerste lid van dit artikel bepaalt dat de dienst het aanvraagformulier ter beschikking stelt op haar website.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat de aanvrager een aantal bewijsstukken dient toe te voegen indien hij een aanvraag indient tot het verkrijgen of het hernieuwen van een beroepskaart. Het "only-once" principe wordt toegepast: de overheid mag aan burgers en ondernemers geen informatie vragen waarover ze al beschikt op voorwaarde dat deze ongewijzigd zijn gebleven..

Artikel 4

Het eerste lid van dit artikel bepaalt de kostprijs van een beroepskaart:

1° voor elke aanvraag (hetzij om een beroepskaart te verkrijgen, te hernieuwen of te wijzigen) betaalt de aanvrager 140 euro;

2° de aanvrager betaalt ook 90 euro bij de aflevering van een beroepskaart ten gevolge van een aanvraag tot een verkrijging of hernieuwing. Als de geldigheidsduur van een beroepskaart meer dan één jaar bedraagt, dan wordt deze kost vermenigvuldigd met het aantal jaren waarvoor de beroepskaart werd afgeleverd. Een bijkomend jaargedeelte wordt als een volledig jaar gerekend.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat de betaling gebeurt via overschrijving of door middel van een elektronische betaling. De mogelijkheid om deze kosten in contant geld te betalen, vervalt.

Artikel 5

Dit artikel is geïnspireerd op artikel 25 van het Samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap over de coördinatie van het beleid voor de toekenning van arbeidsvergunningen en voor de toekenning van de verblijfsvergunning, alsook de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse werknemers.

In de eerste paragraaf wordt toegelicht dat de dienst zal onderzoeken of de ingediende aanvraag volledig en ontvankelijk is. Indien dit het geval is, dan wordt de aanvrager hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht. Als de dienst bijkomende informatie nodig heeft, dan beschikt de aanvrager, op straffe van onontvankelijkheid, over een termijn van 30 dagen om deze bijkomende informatie over

te maken. In tegenstelling tot artikel 25, §2 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, is de termijn van het onderzoek vastgelegd op 30 dagen in plaats van 15 dagen gezien het economisch onderzoek van het aanvraagdossier meer tijd in beslag neemt.

In de tweede paragraaf wordt toegelicht dat de dienst ten laatste binnen 120 dagen na de beslissing van ontvankelijkheid, een beslissing neemt met betrekking tot de aanvraag tot het verkrijgen van een beroepskaart. Deze termijn kan verlengd worden in uitzonderlijke omstandigheden die verbonden zijn met de complexiteit van de aanvraag. Indien dit het geval is, dan brengt de dienst de aanvrager hiervan schriftelijk op de hoogte van de maximale termijn waarbinnen de beslissing wordt genomen.

Artikel 6

Tijdens het onderzoek van de aanvraag wint de dienst een advies in bij experts voor de beoordeling van de economische, innovatieve, culturele, artistieke of sportieve meerwaarde van de zelfstandige beroepsactiviteit voor Vlaanderen. Voor deze adviesverlening sluit de dienst een samenwerkingsprotocol af met de betrokken instanties als bedoeld in art. 18, eerste lid, 2° tot en met 7°.

Artikel 7

De buitenlandse onderdaan die zijn zelfstandige beroepsactiviteit onderbreekt of stopzet, meldt dit aan de bevoegde overheid met de vermelding van de redenen van deze onderbreking of stopzetting.

Dit artikel is geïnspireerd op art. 12, eerste lid van het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 houdende uitvoering van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen. Als gevolg van de digitalisering van de aanvraagprocedure wordt de beroepskaart voortaan niet meer ingeleverd bij het ondernemingsloket. In de plaats daarvan wordt dit gemeld bij de dienst.

Hoofdstuk 4. Hernieuwing en wijziging van de beroepskaart

Artikel 8

Het eerste lid bepaalt het volgende: indien de buitenlandse onderdaan een aanvraag indient voor het hernieuwen of wijzigen van een beroepskaart, dan dient hij uiterlijk 60 dagen vóór het verstrijken van de geldigheid van de beroepskaart, een aanvraag in. Deze termijn is geïnspireerd op art. 11, §1 BVR 7 december 2018 en is een versoepeling ten opzichte van art. 4, eerste lid van het KB van 2 augustus 1985 gezien er voor deze aanvragen aanvankelijk een termijn van 3 maanden werd voorzien. Op die manier wordt de procedure gelijkgeschakeld met de procedure arbeidskaarten.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat als de bovenvermelde termijn niet wordt gerespecteerd, de dienst zal overgaan tot een herkwalificatie van de ingediende aanvraag: de aanvraag tot het hernieuwen of wijzigen van een beroepskaart wordt een aanvraag tot het verkrijgen van een beroepskaart. Deze herkwalificatie heeft als gevolg dat de geldigheidsduur van de verkregen beroepskaart niet aansluit met de geldigheidsduur van de vorige beroepskaart. Die onderbroken periode heeft, naast het gegeven dat de zelfstandige beroepsactiviteit niet mag worden verder gezet tijdens de onderbroken periode, ook gevolgen bij de aanvraag tot het bekomen van een onbepert verblijf. Het is daarom van belang dat de aanvrager de aanvraag tot het hernieuwen of wijzigen van een beroepskaart tijdig indient.

Hoofdstuk 5. Voorwaarden om de innovatieve, economische, culturele, artistieke of sportieve meerwaarde van de zelfstandige beroepsactiviteit voor Vlaanderen te bepalen

Artikel 9

Een zelfstandige beroepsactiviteit biedt een innovatieve meerwaarde voor Vlaanderen als ze samenwerkt met een incubator of accelerator (art. 6, eerste lid, 3°, a) van het decreet van 15 oktober 2021.

Dit artikel voorziet dat de minister een lijst kan opstellen van incubatoren en acceleratoren die in aanmerking komen voor zo'n samenwerking.

Artikel 10

Een zelfstandige beroepsactiviteit biedt een economische meerwaarde voor Vlaanderen als ze een gunstige impact heeft op het bestaande economische weefsel van Vlaanderen (art. 7, tweede lid van het decreet van 15 oktober 2021).

Als de zelfstandige beroepsactiviteit invulling geeft aan regionaal economische strategieën, dan is de voorwaarde in artikel 7, tweede lid van het decreet van 15 oktober 2021 vervuld.

Om na te gaan of het project een invulling geeft aan een regionaal economische strategie, worden er twee elementen onderzocht:

- 1) de dienst Economische Migratie gaat na of het project past binnen het commercieel-strategisch plan van de streek (zo'n commercieel strategisch plan is een belangrijke tool voor de ontwikkeling van een lokaal detailhandelsbeleid). Zo kan een buitenlandse onderdaan met een project in de creatieve Antwerpse industrie een invulling geven aan het commercieel strategisch plan van de stad Antwerpen;
- 2) in samenwerking met VLAIO wordt de Locatus-databank geraadpleegd. Locatus verzamelt data over winkels, winkelgebieden en winkelpassanten (Locatus.com) waardoor er met meer inzicht kan geoordeeld worden of het type activiteit op die specifieke ligging een gunstige impact heeft op de regionaal economische strategie (bv. de opstart van een biologische bakkerij in een afgelegen gebied waar er nood is aan gezonde basisvoorzieningen).

Artikel 11

De zelfstandige beroepsactiviteit biedt een culturele of artistieke meerwaarde voor Vlaanderen als de buitenlandse onderdaan samenwerkt (of een toekomstige samenwerking aantoonbaar) met een organisatie uit de Vlaamse culturele of artistieke sector (art. 8, eerste lid, 1° van het decreet van 15 oktober 2021).

Dit artikel voorziet dat de Vlaamse Regering een lijst kan opstellen van de Vlaamse culturele of artistieke sectoren die in aanmerking komen voor zo'n samenwerking. De Vlaamse Regering zal deze lijst samenstellen in samenspraak met het beleidsdomein Cultuur.

Het tweede lid van dit artikel voorziet dat de dienst gemotiveerd kan afwijken van de lijst die door de Vlaamse Regering wordt opgesteld.

Hoofdstuk 6. Weigering en intrekking

Artikel 12

Het eerste lid van dit artikel vermeldt de verplichte weigeringsgronden.

De weigeringsgronden vermeld in 1°, 3°, 4° en 6° zijn geïnspireerd op de weigeringsgronden voor buitenlandse werknemers (art. 12, §1, 1°, 6° en art. 12, §2, 2° BVR 7 december 2018).

De weigeringsgrond vermeld in 2° stelt dat de aanvraag tot het verkrijgen, hernieuwen of wijzigen van een beroepskaart wordt geweigerd als de toelatingsvoorwaarden vermeld in het decreet of in de uitvoeringsbesluiten niet worden gerespecteerd.

De weigeringsgrond vermeld in 5° is geïnspireerd op art. 7, eerste lid, 4° van de wet van 19 februari 1965 en bepaalt dat de aanvragen ook worden geweigerd als de buitenlandse onderdaan of de onderneming zich niet houdt aan de verplichtingen die zijn opgelegd door de fiscale of sociale wetgeving.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt de facultatieve weigeringsgronden.

De weigeringsgronden vermeld in 1° zijn geïnspireerd op art. 12, §2, 1° van het BVR van 7 december 2018. Het gaat onder meer over inbreuken op illegale tewerkstelling, illegale zelfstandige activiteiten, Dimona, ketenaansprakelijkheid aannemers,...

De weigeringsgrond vermeld in 2° bevat ook een kruisverwijzing naar artikel 14, tweede lid van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht (de administratieve geldboete die opgelegd wordt aan de rechtspersoon waarbinnen de buitenlandse zelfstandige opereert).

De weigeringsgrond vermeld in 2° bepaalt dat de aanvragen ook kunnen worden geweigerd als de kredietwaardigheid van de aanvrager (de buitenlandse onderdaan of diens onderneming) ongunstig is. De kredietwaardigheid van de aanvrager is ongunstig als hij bijvoorbeeld geen lening kan bekomen bij de bank omdat er werd vastgesteld dat de kredietaanvrager onvoldoende garanties kan bieden op een terugbetaling van de lening.

Artikel 13

Het eerste lid van dit artikel vermeldt de verplichte intrekingsgronden.

De intrekingsgronden vermeld in 1° tot en met 3° zijn geïnspireerd zijn op art. 13, §1, 1° en 2° BVR 7 december 2018.

De intrekingsgronden vermeld in 4°, 5°, 6° en 8° zijn geïnspireerd op de gronden die de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen had om een beroepskaart van een buitenlandse onderdaan al dan niet in te trekken (art. 7, 1°, 3° en 4° van de wet van 19 februari 1965). Gelet op de opheffing van de REOV, beschikt de dienst voortaan over de bevoegdheid om de beroepskaart in te trekken. Deze aanpassing in de administratieve procedure heeft een gunstigere impact op de doorlooptijden.

De intrekingsgrond vermeld in 7° is dezelfde als de weigeringsgrond vermeld in art. 12, eerste lid, 2°.

De intrekingsgrond vermeld in 9° bepaalt dat de beroepskaart van een grenszelfstandige wordt ingetrokken als hij de bijlage 61 niet verkrijgt.

Het tweede lid van dit artikel vermeldt de facultatieve intrekingsgronden.

De intrekingsgrond vermeld in 1° is geïnspireerd op art. 7, 5° van de wet van 19 februari 1965. Zo kan de beroepskaart van een buitenlandse onderdaan, die actief is in de telecommunicatiesector, worden ingetrokken indien hij strafrechtelijk veroordeeld werd voor informaticafraude.

De intrekingsgrond vermeld in 2° is geïnspireerd op art. 13, §2, 1° BVR 7 december 2018. Het gaat onder meer over inbreuken op illegale tewerkstelling, illegale zelfstandige activiteiten, Dimona, ketenaansprakelijkheid aannemers,...

De intrekingsgrond vermeld in 2°, b) bevat ook een kruisverwijzing naar artikel 14, tweede lid van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht (de administratieve geldboete die opgelegd wordt aan de rechtspersoon waarbinnen de buitenlandse zelfstandige opereert).

Hoofdstuk 7. Beroepsprocedure

Artikel 14

Dit artikel stelt dat de buitenlandse onderdaan wiens beroepskaart geweigerd of ingetrokken werd, beroep kan aantekenen bij de minister.

Tijdens de beroepsprocedure wint de minister advies in van experts voor de beoordeling van de economische, innovatieve, culturele, artistieke of sportieve meerwaarde van de zelfstandige beroepsactiviteit voor Vlaanderen. De adviesverlening tijdens de beroepsprocedure maakt eveneens het voorwerp uit van het samenwerkingsprotocol als vermeld in artikel 6.

Artikel 15

Het eerste lid bepaalt dat zolang het beroep bij de minister hangende is, de betrokkene geen aanvraag kan indienen voor dezelfde zelfstandige beroepsactiviteit. Deze aanvraag wordt als onontvankelijk beschouwd gezien de minister het dossier in beroep nog aan het beoordelen is. Deze bepaling wordt voorzien om een juridisch gevolg (met name de onontvankelijkheid) te koppelen aan deze aanvragen gezien dit zich in de praktijk reeds heeft voorgedaan.

Het tweede lid bepaalt dat de beroepsprocedure tegen een weigerings- of intrekkingbeslissing geen schorsende werking heeft. Het is niet omdat de buitenlandse onderdaan de beslissing in vraag stelt, door hiertegen beroep aan te tekenen, dat hij over de mogelijkheid beschikt om zijn zelfstandige beroepsactiviteit voort te zetten. Ook indien de beroepskaart niet werd hernieuwd (op basis van een weigeringsbeslissing), moet de zelfstandige beroepsactiviteit worden stopgezet in afwachting van de beslissing in beroep.

Hoofdstuk 8. Bepalingen over de gegevensverwerking

Inleiding

Dit hoofdstuk bevat bepalingen inzake de verwerking van persoonsgegevens en vermeldt meer bepaald de essentiële elementen van de verwerkingen, die op grond van artikel 6.3, Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), samen gelezen met artikel 8 EVRM en artikel 22 van de Grondwet en om onzekerheid over de rechtmatigheid van de verwerkingen te vermijden, dienen te worden opgenomen.

De betrokkene wordt geïnformeerd over de verwerking van zijn gegevens en de uitoefening van zijn rechten middels de privacyverklaring op de website.

Artikel 16

In dit artikel wordt de verwerkingsverantwoordelijke aangeduid en het doeleinde van de verwerking bepaald.

Artikelen 17 en 18

Deze artikelen bevatten de entiteiten waaraan en de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt, alsook de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens. Overeenkomstig art. 5, 1, d) AVG moeten de persoonsgegevens juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd.

Indien van toepassing is er een tussenkomst van de bevoegde dienstenintegrator.

Artikel 19

In dit artikel wordt de bewaartermijn van de verwerkte persoonsgegevens bepaald conform artikel 5.1, e), AVG. Dit artikel is geïnspireerd op:

- art. 25, §1, 4° van het samenwerkingsakkoord van 5 maart 2021 houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten en wat betreft de oprichting van een elektronisch platform in het kader van de gecombineerde verblijfsaanvraagprocedure met het oog op tewerkstelling;

- randnummer 23 van Beraadslaging nr. 21/018 van 2 februari 2021 met betrekking tot de uitwisseling van persoonsgegevens tussen het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ) en het Departement Werk en Sociale Economie (DWSE) van de Vlaamse Overheid in het kader van de strijd tegen fraude.

Hoofdstuk 9. Wijzigingsbepalingen

Afdeling 1. Wijziging van het koninklijk besluit van 24 augustus 1970 tot invoering van een afwijking van de voorwaarde van nationaliteit gesteld bij artikel 428 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het voeren van de titel en de uitoefening van het beroep van advocaat

Artikel 20

De buitenlandse onderdanen die ingeschreven zijn op het tableau van de Orde van advocaten of op de lijst van stagiairs zijn op grond van art. 2, §2, 4° van het besluit vrijgesteld van beroepskaart. In art. 3 van het koninklijk besluit van 24 augustus 1970 tot invoering van een afwijking van de voorwaarde van nationaliteit gesteld bij artikel 428 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het voeren van de titel en de uitoefening van het beroep van advocaat wordt de decretale grondslag van deze vrijstelling, met name art. 4, 1° van het decreet van 15 oktober 2021, ingeschreven gezien de wet van 19 februari 1965 werd opgeheven.

Afdeling 2. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 3 februari 2003 tot vrijstelling van bepaalde categorieën van vreemdelingen van de verplichting houder te zijn van een beroepskaart voor de uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit

Artikel 21

In art. 1 van het koninklijk besluit van 3 februari 2003 worden punt 6° tot en met 12° opgeheven gezien de vrijstellingen worden overgeheveld naar art. 2 van dit besluit.

Hoofdstuk 10. Slotbepalingen

Artikel 22

Door de inwerkingtreding van dit besluit zijn een aantal regelgevende teksten overbodig geworden. Dit artikel voorziet dat deze worden opgeheven.

Artikel 23

Dit artikel bevat een overgangsbepaling.

De aanvragen en de intrekings- en beroepsprocedures die ingediend werden vóór 1 januari 2022, worden behandeld conform de oude regelgeving (de wet van 19 februari 1965 en de uitvoeringsbesluiten ervan).

De beroepskaarten die toegekend werden overeenkomstig de oude regelgeving, blijven geldig totdat ze verstrijken. Indien de aanvrager een hernieuwing indient, dan wordt ook de oude regelgeving toegepast. De intrekings- en beroepsprocedures die betrekking hebben op aanvragen die ingediend werden vóór 1 januari 2022, worden eveneens behandeld overeenkomstig de oude regelgeving.

Artikel 24

Dit artikel bepaalt dat het besluit in werking treedt op 1 januari 2022.

Artikel 25

De Vlaamse minister, bevoegd voor werk, is belast met de uitvoering van dit besluit.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerp van besluit heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid.

B. ESR-TOETS

/

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerp van besluit heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het ontwerp van besluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Op 22 juni 2021 heeft de Inspectie van Financiën een gunstig advies gegeven met uitdrukkelijke vermelding dat een begrotingsakkoord niet vereist is.

Na de tweede principiële goedkeuring van dit besluit van de Vlaamse Regering zal het advies van de Raad van State ingewonnen worden waarna het ontwerp van besluit opnieuw aan de Vlaamse Regering zal voorgelegd worden..

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar tweede principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ter uitvoering van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige activiteiten door buitenlandse onderdanen;
- 2° de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw te gelasten om over het voormelde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw,

Hilde CREVITS